

ποδῶν του μικρὸν δηλητήριον ὄφιν, ὅστις ἤθελε τὸν δαγκάσει, ἐὰν ἤθελε τὸν ἐνοχλήσει, ἢ τὸν πατήσῃ ἐξ ἀπροσεξίας. Τὸ ἔντομον ἀμέσως ἐφονεύθη καὶ ἡ γὰρ αἵμα ἔπαυσε τὸ νιαοῦρισμα.

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Μάιος εἶναι ὁ μὴν τῶν ἀνθέων, ὁ μὴν, καθ' ὃν ἡ φύσις ἅπασα περιβάλλεται τὰς τερπνοτέρας καλλο- νὰς της, τὰς βαλσαμώδεις αὔρας της, τὰ εὐώδη ἄνθη, τὰς μελωδίας τῶν πτηνῶν, τοὺς τερπνοὺς ζεφύρους. Ὡνομάσθη δὲ Μάϊος πρὸς τιμὴν τῶν πατρικίων ἢ γερουσιαστῶν οἵτινες ἐκαλοῦντο *maiores* ἢ *maiores* (ἀρχαῖοι, γέροντες). Κατ' ἄλλους ὅμως ἐκλήθη οὕτω ἐκ τῆς Μαΐας ἢ Μαΐας (*Majia*) μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι, καθὼς καὶ οἱ νεώτεροι, ἔχειρότων τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἀνανέωσιν τῆς φύσεως, τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθέων, . . . τοῦ ἔρωτος . . . τῆς ζωῆς . . . Διὰ τοῦτο ὁ Μάιος ἦτο πάντοτε ἀφι- ερωμένος εἰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν α'. Μαΐου ἐπανηγυρίζετο ἡ ἑορτὴ τῆς Κα- λῆς Θεᾶς (*Bona Dea*), ἥτις κατὰ τινες εἶναι ἡ Κυ- βέλη, ἣν οἱ Ἕλληνες συνέχεον μετὰ τὴν Ῥέαν, ἢ τὴν μητέραν πάντων Γαῖαν. Διὰ τῆς λατρείας τῆς ἀρχι- κῆς ταύτης Θεότητος παριστάνετο συνήθως ἡ ἰδέα μιᾶς γονίμου, ὑπερτάτης καὶ οὐρανίου οὐσίας, αἰτίας πάσης φυσικῆς τῶν ὄντων ἀναπτύξεως, σύμβολον τῆς εὐφορίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐνοργάνων ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τοῦ ἑορτάζειν τὴν α'. Μαΐου σώ- ζεται εὐτυχῶς ἔτι καὶ παρ' ἡμῖν, καθ' ὅλην τὴν Ἑλ- λάδα. Καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα Μάης ἔμεινε παρ' ἡμῖν εἰς τὸν στέφανον τῶν ἀνθέων, ἅτινα συλλέγοντες εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγροὺς τὴν αὐγὴν τῆς Πρωτο- μαγιάς, προσαρτῶμεν ἔπειτα πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰ- κιδῶν μας πρὸς ἀγαθὸν οἰωνισμόν τοῦ ἔτους. Ἄπορον ὅμως πῶς διετηρήθη καὶ ἡ κατὰ παράδοσιν μεταδο- θεῖσα πρόληψις τοῦ νὰ θεωρῶμεν τοὺς κατὰ τὸν Μάιον τελουμένους γάμους ἢ καὶ τὰς φυτουργίας, ὡς ἀπαι- σίους καὶ δυσοίωνους, ἐνῶ τὸ σύμβολον τοῦ μηνὸς τού- του, οἱ Διὸς υἱοί, εἶναι σύμβολον ἀγάπης καὶ γονι- μότητος.

Ν. Π. Θ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

*** Πρὸ πολλοῦ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ παρηγάγομεν κί- νησιν, θερμότητα καὶ φῶς, ἐσχάτως δὲ καὶ συνομιλίαν, γραφὴν καὶ ἰχνογραφίσεις διὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπετελέσθη- σαν. Ἀλλὰ νῦν φαίνεται, πρόκειται καὶ νὰ βλέπωμεν διὰ τοῦ μαγικοῦ σύμματος. Δόκτωρ τις, Αἰῆς τοῦνομα, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, οὐχὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ τῆς Πενσυλβανίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐφεύρεν ἐργαλεῖον, ὅπερ καλεῖ διάφωτον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δεικνύῃ ἐν κατόπτρῳ εἰς τὸ ἐν ἄκρον τὴν εἰκόνα οἰουδήποτε ἀντικειμένου, τεθειμένου ἁ- πέναντι ἀντιστοίχου κατόπτρου εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον. Δη- μοσία ἐκθεσις τοῦ ἐργαλείου τούτου ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τῇ πόλει Ῥείδιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

*** Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως

εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ Γαλλίαν ἔχει τὰ μέγιστον ἐθνικὸν χρ. ἐο ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνερχόμενον εἰς 22,500,000,000 φρ. ἢ το εἰς 625 φρ. κατὰ κεφαλὴν.

*** Ἡ Ῥωμανία ἔχει ἤδη κατασκευασμένους σιδηροδρό- μους ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ της, ἔχοντας ἑκτασίαν 1387 χιλιο- μέτρων.

*** Ὑπὲρ τοὺς 52,222 μετανάσται ἀπεβιάσθησαν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸ αὐτὸ διά- στημα χρόνου τὰ ἀπελθόν ἔτος μόνον 15,716 μετανά- στευσαν.

*** Παρασκευάζεται διεθνὴς ἐκθεσις ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ τὸ ἔτος 1883.

*** Ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὰ ἐν Καλιφορνίᾳ χρυσορυ- χεῖα ἐν ἔτει 1849 εὐρίσκειται νῦν πένης ἐν Πενσυλβανίᾳ, ἄγων τὸ 79 ἔτος τῆς ἡλικίας του· μέχρι τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας του ὑπηρετεῖ εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Μιὰ μέρ' ἕνα παιδάκι
πήγ' ἐπάνω στὸ βουνό,
νὰ μαζεύσῃ χορταράκια
γιατὶ ἦτο ὀρφανό.

Εἶχε μάτια δακρυσιμένα
πότε τὸ πιαναν λυγμοί,
γιατὶ εἴξευρε στὸ σπῆτι
ποῦ δὲν εἶχανε ψωμί.

Ὁ βορειᾶς ψυχρὸς φουσούσε
ἐκεῖ πάνω στὸ βουνό,
ζεστά ροῦχα δὲν φορούσε
τὸ καυμένο τ' ὀρφανό.

Καλαθάκι ἐκρατοῦσε
κ' εἶχε χόρτα ἀρκετὰ,
στὴ μανούλα του νὰ πάγῃ
νὰ δειπνήσουν με αὐτά.

Ἐκατέβαινε νὰ φύγῃ
βλέπ' ἐμπρός' ἄλλα παιδιὰ,
ποῦ χαν' ἄνθη μαζευμένα
τὸ καθ' ἕνα στὴν ποδιά.

Πέτε με καλὰ παιδιὰ
μὴ μὲ κρύψετε ὦ! μὴ,
τ' ἔχετε μέσ' τὴν ποδιά σας
μήπως ἔχετε ψωμί;

Ἄνθη ἔχουμε μικρὴ μου
μαζευμέν' ἀπ' τὸ βουνό,
δὲν μοῦ λές γιατί δακρύζεις
μήπως εἶσαι ὀρφανό;

Ἐχ' ὀρφάν' ἀπὸ πατέρα
ἢ μαμά μου μόνον ζῇ,
κάποτ' ἔρχεται στὰ χόρτα
καὶ τὰ βγάζουμαι μαζύ.

Τοῦτα τρώμε γιὰ ψωμάκι
κι' ἀπ' ἐπάνω τὸ νερό,
τοῦτα τρώγῃ καὶ κοιμάται
τὸ μικρὸ μας τὸ μωρό.

Ἐλυτήθηκαν τ' ἄθωα
τὰ παιδάκια τὰ μικρά,
τ' ὀρφανὸ παρηγοροῦσαν
χύναν δάκρυα πικρά.

Τὸ μικρότερο τῶ λέγει
στάσου τώρα στὴ στιγμή,
εἰς στὸ σπῆτι μας νὰ πάγῃ
νὰ σέ φέρ' ἐγὼ ψωμί.

Τί καλὰ παιδιὰ ποῦ εἴσθε
φαίνεσθε πολὺ σεμνὰ
ἐστὶ πάντοτε λυπεῖσθε
ὅταν δῆτε ὀρφανά;

Πήγαινε καλὸ παιδάκι τρέξε μὴν ἀργοπορεῖς,
τὸ καλὸ ποῦ θὰ μὲ κάμεις ἀπ' ἄλλου θὰ νὰ τὸ εὐρῇς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Αἱ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, με- τὰφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις α' Ἀ- θηναϊδὸς 1880.—Εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Τυπογραφεῖ τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ.

Ὁ ΣΙΑ, τραγωδία εἰς 5 πράξεις, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Π. Παπαδημητρίου καὶ Γ. Κ. Περγαμηνοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀθηναϊδὸς. 1880.